

deze verminderde werkkraft waargenomen, doch ook in een land als Engeland, waar toch geen voedselgebrek is. Er moet dus nog een andere oorzaak zijn, en deze wordt onzes inziens gevonden in het verminderde aantal arbeidsuren per dag, en in het gemis aan waren lust in den arbeid.

Er is echter nog een vierde, en wel de meest belangrijke oorzaak van de afnemende der wereldproductie te noemen! Wanneer wij n.l. naar een land zien als Amerika, waar meer dan de helft van de geheele wereldproductie wordt gewonnen, zoodat daar de vermindering aan werkkraft slechts geringen invloed kan hebben, terwijl toch ook daar de productie zeer aanzienlijk is afgenomen, dan wordt het ons duidelijk, dat er nog een andere oorzaak moet te noemen zijn. Deze oorzaak is het sociale arbeidersvraagstuk, dat telkens opnieuw de arbeiders aanzet, tot stakingen.

Weik een enorme schade de talrijke stakingen, ook op mijn gebied, reeds tengevolge hebben gehad, is niet te overzien. Veel kwaad doen deze vooral, wanneer men de mijnen onder water laat loopen, waardoor een mijn langen tijd onbruikbaar kan worden. Ook in Duitschland heeft de kolenproductie in 1919 zeer veel geleden onder de herhaaldelijk voorkomende stakingen. En wanneer wij dan nagaan, wát de arbeiders er in een dergelijk land nu mee hebben gewonnen, dan wordt het ons onbegrijpelijk, dat zij niet zelf beter het nuttelooze, ja dikwijls misdadige van het staken inzien. In het Roergebied b.v. zijn de arbeiders door al hun actie nu gekomen tot een ongeveer zesvoudige loonsverhoging. De prijzen der eerste levensbehoeften zijn echter wel tien maal hooger, dan voor den oorlog, zoodat thans toch nog in vele arbeidersgezinnen meer armoede is dan vroeger.

Helaas wordt niet ingezien, dat de stakers zelf voor een deel schuld zijn aan deze ellende, en blijven dezen alle schuld schuiven op de „Dickbälge,” de kapitalisten. God geve, dat de voedselvoorziening in Duitschland spoedig beter worde, opdat de Duitsche arbeiders niet gedreven worden tot wanhoopsdaden, in navolging van hun makkers in het Oosten! En wanneer wij dezen wensch uitspreken, dan verblijdt het ons, dat de Nederlandsche regeering een krediet van tweehonderd millioen gulden aan Duitschland heeft toegestaan, waardoor dit land in staat wordt gesteld, allerlei noodige dingen van Nederland te koopen.

Het is te hopen, dat andere landen dit goede voorbeeld navolgen!

INGENIEUR.

(Slot volgt.)

Hij, die veel aan zichzelf denkt, wordt spoedig vergeten.

Heer! tot U vlucht
Steeds iedre zucht
Bij 't lief en leed mijns harten;
Mijn steun en licht!
Uw aangezicht
Verdrijft alle aardse smarten.

Laat 't ons genoeg zijn, God heeft ons gekend! Dat ons de wereld vergete!

DES AMORIE V. D. HOEVEN.

Blijf, o God! mij nabij,
Wijk toch nooit van mijn zij!
Reeds het denkbeeld vervult mij met vreezen,
Dat ik ooit als voorheen,
Ook één uur maar, alleen
Zonder U in de wereld zou wezen.

V R A G E N B U S .

C. V. te G. — Het aantal middelen tegen slapeloosheid is legio! De sterke allopatische middelen, als *Antipyrine*, *Phenacetine* werken, door hun temperatuur-verlagende werking, slaapverwekkend; een andere groep middelen, waartoe *Broomkali* behoort, kalmeert de prikkelbaarheid der zenuwen, en kan in bepaalde gevallen goede diensten bewijzen; voorts worden van de nieuwere middelen *Sulfonal*, *Veronal*, *Adaline* genoemd. Zij allen mogen echter slechts op voorschrift van den geneesheer genomen worden, en ook dan is een lang achtereen voortgezet gebruik ten sterkste te ontraden.

De homoeopathische middelen kunnen niet terstond tot slaap dwingen, gelijk de bovengenoemde allopathische, maar zijn dan ook onschadelijk en met verstandig gebruik, uitgekozen volgens individuele symptomen, is er toch dikwijls goed resultaat mede te bereiken. B.v. bij slapeloosheid na gemoedsaandoening helpen *Aconitum*, *Ignatia* of *Coffea*, bij nerveuze slapeloosheid is steeds *Zincum Valerianicum* D³ (verwr.) het eerst te beproeven, daar hierdoor vaak bevredigend resultaat wordt verkregen. Het middel is samengesteld uit *Zincum*, dat op de hersenschors werkt en *Valeriana*, dat een bekend middel is ter kalmteering van opgewonden zenuwen. Van dit poeder wordt twee- of driemaal achtereen, 's avonds voor het naar bed gaan, een mespunt vol in een weinig suikerwater ingenomen.

Bovendien zijn er nog tal van *physikalische* slaapmiddelen, die elk hun voordeelen hebben, ook autosuggestie en zelfhypnose worden aanbevolen tegen deze kwaal, waaraan vooral veel hoofdwerkers lijden, die zich 's avonds te veel inspannen, doch het zou te ver voeren, deze hier allen op te noemen, misschien komen wij er later nog eens op terug, of behandelen ze in een afzonderlijk artikel over dit onderwerp, dat algemeen de belangstelling heeft.

Moeder heeft het bankbiljet van vijf-en-twintig gulden in haar handen. Zij heeft aan dit bankbiljet reeds veertien dagen gedacht; het kostte haar een slapeloozen nacht; en nu is 't beslist.

Het biljet lag in de bovenste lade van de linnenkast. Daar had ze 't opgeborgen, in den hoek, onder een stapeltje vergeelde brieven, met verbleekt schrift; een herinnering aan lang vervlogen verloovingsdagen. En daar, in de stilte en de eenzaamheid, had het bankbiljet lang gerust.

Het had een langen zwerftocht gemaakt, en had wat kunnen vertellen van 's werelds beslommingen! Het had eenige dagen doorgebracht in de stulp van een armen keuterboer, die er niet gerust op was geweest, en het bankbiljet had geruimd tegen negentien zilverstukken van een gulden: op een loos gerucht in het begin van den oorlog, dat het bankpapier waardeloos zou worden. En die negentien gulden had hij met het overige zilvergeld, in den avond, toen de kinderen naar bed waren, in de keuken, onder den leemen vloer, begraven.

In die merkwaardige en ontzaglijke dagen, toen de golven van den wereldoorlog uitsloegen, is dit bankbiljet gekomen in hutten en paleizen. Het was in die hutten de stomme getuige van groeiende ontevredenheid, van bittere wraak, van een vervloeking van het kapitalisme, en in die paleizen zag het den glans en de glorie van een overdaad, die niet vraagt naar God noch gebod.

Het bankbiljet zette zijn tocht voort. Het kwam in de woning van een noesten handwerksman, waar des Zondags de Psalmen Hammaaloth werden aangeheven, en wandelde door verschillende handen naar een kweekplaats der Revolutie, waar de Marseillaise de lijfsalm was.

Het kwam in de handen van een verloren zoon, die zijn bezittingen verbraste met lichte, eerlooze deernen, en werd het eigendom van een gierigaard, die het neerlegde in een stevige brandkast: bij stapels andere bankbiljetten.

Waar de schat is van den mensch, daar zal zijn hart zijn....

De gierigaard stond des nachts op; dan telde hij zijn geld. En de stapels bankbiljetten zongen in die nachtelijke uren, onder de flikkerende oogen van den gierigaard, een droevig lied van de zuchten en de tranen, die er aan kleefden. Want deze gierigaard was een onrechtvaardig man. Hij hunkerde naar Naboths wijngaard. En het geld zou hem ten verderve worden.

Nu rust het bankbiljet in Moeders handen. Haar oog schittert met een vochtigen glans; dat doet dit bankbiljet.

Zij had het bewaard voor den dag van nood en kommer, en nu zou het zijn hooge bestemming bereiken: zij zou het zenden aan haar zoon in de groote stad.

Haar beste jongen studeerde voor het examen, maar hij miste eenige noodzakelijke boeken. Het was aan de moeder ter oore gekomen: buiten haar kind om, en nu zou zij hem verrassen met het bankbiljet.

Een onnoozel, onooglijk biljet; gekreukt, half versleten! Maar het zou voor haar zoon de brug vormen tot een blijde, zonnige toekomst — onder 's Heeren zegen....

Gerust, aan 's Heeren zegen is 't al gelegen! En daarom schuift de moeder het bankbiljet met een biddend hart in de enveloppe.

O, wonderde wereld met uw ontzaglijke tegenstellingen!

Toen de verloren zoon dit bankbiljet — zijn laatste bezitting — afgaf, was het met een vloek en een verwensching. En nu een gebed, opgezonden uit 's harten diepsten grond!

Er komt een vastberaden trek op moeders gelaat. Zij neemt het roode lak, en zegelt den brief.

't Is voor u, beste Johan! Gij zult het niet weten, dat dit bankbiljet al haar spaarpennings bevat. O, gij zijt rijk, Johan! Want gij bezit een godvreezende moeder, en haar gebeden omringen u, en haar liefde tot u is een vonk van dat heilige Altaar, waar de Goddelijke Liefde

brandt dag en nacht voor een verdwaasde, verdoolde menschheid.

Het bankbiljet heeft thans een hooge wijding ontvangen. Het heeft gedreven op de onreine, grauwe waten van den menschelijken hartstocht, doch thans is het opgeheven tot de lichtende sferen der moederliefde. En als Johan morgen den brief ontvangt, zal dit bankbiljet, waarop eens de tranen eener verongelijkte weduwe brandend neervielen, zijn tranen opvangen — tranen der dankbare kinderliefde.

De brief moest gezegeld worden; anders zou een onbevoegde er de hand aan hebben kunnen slaan. Zoo is het met alle aardse schatten, zij worden bedreigd; daarom moeten ze bewaakt. En de brief moet verzegeld.

Doch de hemelsche schat is ontzegeld. Er lag een zegel op zwaarder dan het Himalaya-gebergte en geen menschelijke macht, en zelfs niet de Simonskracht van den engel Gabriël zou in staat zijn geweest, dit zegel te breken.

Doch daar de menschheid zoo grenzenloos ongelukkig was zonder dien schat, is de Regeerder van het Heelal, de Zoon van God, neergedaald op deze, om der zonde wil vervloekte aarde, om in een nameloos zwaren strijd dat zegel te breken.

Toen is het gebroken, met een kracht, dat hemel en aarde er van sidderden.

De schat ligt open. Voor iedereen. En toch vermindert hij niet. Het zijn de eeuwige fonteynen des Heils, opborrelend uit Gods Woord, bestemd voor harten, die dorsten naar de gerechtigheid!

L. P.

